

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-97/14

SMK kft
prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága
ir
Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Direktyva 2006/112/EB — 52 straipsnio c punktas ir 55 straipsnis — Paslaugų teikimo vietos nustatymas — Paslaugos gavėjas, įregistruotas keliose valstybėse narėse kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas — Išsiuntimas ar išgabenimas iš valstybės narės, kurioje fiziškai buvo suteiktos paslaugos“

Santrauka – 2015 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas

1. *Prejudiciniai klausimai — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Svarbių Sąjungos teisės elementų nustatymas — Klausimų performulavimas*

(SESV 267 straipsnis)

2. *Mokesčių teisės aktų suderinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Paslaugų teikimas — Apmokestinimo vietos nustatymas — Ekspertizės ar darbai, susiję su kilnojamuoju materialiuoju turtu — Išimtis, taikoma tokioms paslaugoms, suteiktoms gavėjams, kurie kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojai buvo įregistruoti kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje paslaugos buvo fiziškai suteiktos — Gavėjas, įregistruotas keliose valstybėse narėse — Išsiuntimas ar išgabenimas iš valstybės narės, kurioje paslauga buvo fiziškai suteikta, ne suteikus paslaugą, bet vėliau pardavus šį turtą*

(Tarybos direktyvos 2006/112 52 straipsnio c punktas ir 55 straipsnis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 27–30 punktus)

2. Direktyvos 2006/112 dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (redakcija, galiojusi iki 2010 m. sausio 1 d.) 55 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas aplinkybėmis, kai paslaugų gavėjas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas buvo įregistruotas ir valstybėje narėje, kurioje paslaugos buvo fiziškai suteiktos, ir kitoje valstybėje narėje, o vėliau – tik šioje kitoje valstybėje narėje ir kai kilnojamasis materialusis turtas, kuris buvo šių paslaugų teikimo objektas, buvo išsiųstas ar išgabentas iš valstybės narės, kurioje šios paslaugos buvo fiziškai suteiktos, ne suteikus šias paslaugas, bet vėliau pardavus šį turtą.

Iš tiesų, kadangi paslaugų teikimo vieta turi būti nustatoma atsižvelgiant tik į faktines aplinkybes, susijusias su nagrinėjamu apmokestinamuoju sandoriu, PVM direktyvos 55 straipsnyje įtvirtinta jame numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo sąlyga turi būti vertinama atsižvelgiant tik į šias aplinkybes, o ne į vėliau galinčius įvykti sandorius. Todėl, kad būtų galima taikyti 55 straipsnį, turtas turi būti išgabentas ar išsiųstas vykdant sandorį, susijusį su paslaugomis, kurias sudaro su šiuo turtu susiję darbai, prieš vykdant, jei reikia, kitą su šiuo turtu susijusį sandorį, apmokestinamą pridėtinės vertės mokesčiu.

(žr. 37, 38, 42 punktus ir rezoliucinę dalį)